

Список використаних джерел

1. Condon S., Lieber M., Maillochon F. Feeling Unsafe in Public Places: Understanding Women's Fears // *Revue française de sociologie*. 2007. Vol 48. P. 101-128.

2. Полиция Кельна под огнем критики: "Так работать нельзя!" [Електронний ресурс]. BBC News. Русская служба. URL: https://www.bbc.com/russian/international/2016/01/160106_cologne_police_critised (дата звернення : 06.01.2016).

3. Полиция признала: в новогодних атаках на женщин в Европе участвовали мигранты [Електронний ресурс]. URL: <https://www.vesti.ru/doc.html?id=2706021#> (дата звернення : 08.01.2016).

4. Safe Public Spaces for Women and Girls [Електронний ресурс]. United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment for Women. URL: <http://www.endvawnow.org/en/articles/251-safe-public-spaces-for-women-and-girls.html> (дата звернення : 07.11.2018).

*Зінов'єва Олена Сергіївна, кандидат архітектури, доцент
кафедри дизайну архітектурного середовища КНУБА*

СТАЛИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНОГО МІСТА ТА СТАЛІСТЬ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Архітектурна діяльність спрямована на перетворення природного середовища та створення середовища штучного, комфортного і одночасно гармонійно вписаного в природу. Воно багато в чому визначає світогляд людини, її культуру, істотно впливає на здоров'я і працездатність. Тому в основі архітектурного проектування повинен лежати підхід, суть якого полягає в представленні архітектурного об'єкта (регіону, міста, мікрорайону або будівлі), як складної системи взаємозв'язків не тільки між його окремими складовими, з природним оточенням та зі всіма мешканцями цього середовища.

Сталий розвиток – це процес змін, в якому експлуатація природних ресурсів, напрямок інвестицій, орієнтація науково-технічного розвитку, розвиток особистості та інституційні зміни погоджені одні з одними і зміцнюють сучасний і майбутній потенціал для задоволення людських потреб. Міжнародна комісія з навколишнього середовища і розвитку приділила у своїй діяльності основну увагу необхідності сталого розвитку, при якому задоволення потреб теперішнього часу не підриває здатність майбутніх поколінь задовольняти свої власні потреби. Таке формулювання поняття сталий розвиток зараз широко використовується в якості базового в багатьох країнах.

Концепція сталого розвитку з'явилася в результаті об'єднання трьох основних точок зору: економічної, соціальної та екологічної. Узгодження цих різних точок зору і перехід до конкретних заходів для досягнення сталого розвитку - завдання величезної складності, оскільки всі три елементи сталого розвитку повинні розглядатися збалансовано. Архітектура, як найкраще відповідає на питання поєднання соціальної, економічної та екологічної доцільності, враховуючи також естетичну складову. З огляду на екологічний підхід все більш актуальним стає формулювання соціальних завдань архітектури для формування сталої громади.

За даними Інституту сталих спільнот (ISC), створеного в Вермонті (США), сталі громади "економічно, екологічно та соціально здорові та стійкі" та "зустрічають" виклики через інтегровані рішення, а не через фрагментарні підходи". Більш важливо, що сталі, стабільні громади приймають довгострокову перспективу, зосереджуючи увагу як на теперішньому, так і на майбутньому, далеко за межами наступного бюджету чи виборчого циклу, так що потреби нинішнього та майбутніх поколінь задовольняються адекватними ресурсами. ISC додає, що успіх спільних зусиль, спрямованих на забезпечення стабільності, залежить від прихильності та участі її членів, а також лідерства, що надихає і ефективно та швидко реагує.

Деякі зі способів, з якими ISC працював над досягненням своїх цілей, включають в себе допомогу в навчанні лідерів з низькодохідних громад США, яким чином енергоефективність та екологічне відновлення можуть пожвавити свою економіку, розвивати ініціативи сталого розвитку громади на територіях, що зруйновані війною: частини Косово, Сербії та Македонії; встановлення зелених дахів на житлових будинках у китайському місті Шензен як пілотний проект, щоб показати, як такі технологічні підходи можуть призвести до значного поглинання вуглецю та інших екологічних переваг та багато іншого.

З точки зору формування архітектурного середовища визначити "сталі громади" можна як такі місця, де використання ресурсів та викидів парникових газів та інших забруднюючих речовин знижується, а не збільшується; де повітря та водні шляхи є доступними та чистими; де земля ефективно використовується, а загальні парки та громадські простори та будівлі багато і легко відвідуються; де люди різного віку, рівня доходів та культурного походження однаково поділяють екологічні, соціальні та культурні надбання; де багато потреб повсякденного життя можна задовольнити в 20 хвилинах ходьби, і всі вони можуть бути виконані протягом 20-хвилинної їзди по дорозі; де промисловість та економічні можливості забезпечують здорове, екологічно безпечне існування.

Модель стійких громад може виглядати як, міське середовище з кварталами, що мають спортивні площі, зелений простір та загальні овочеві городи та фруктові сади; з масовим транспортом, де велосипед та пішохідний рух заміняють більшість автомобільних перевезень. Громади зі змішаним користуванням, де школи, житло та комерційні приміщення знаходяться поблизу один від одного і працюють від сонячних панелей, геотермальних теплових насосів або вітряних млинів.

Втілення концепції сталого розвитку міста з урахуванням її принципів на всіх рівнях інфраструктури надасть позитивного впливу на екологічну, соціальну та економічну складові стану суспільства. Метою розвитку архітектурного середовища має бути стале місто, яке може підтримувати себе не тільки з мінімальною залежністю від навколишньої місцевості, а і відтворити сталу систему через формування сталої громади.

*Корсак Маргарита Викторовна, кандидат философских наук, доцент,
Приднестровский государственный университет им. Т. Г. Шевченко*

ПРОБЛЕМЫ РЕАЛИЗАЦИИ ПОТЕНЦИАЛА АРХИТЕКТУРНОЙ СРЕДЫ ГОРОДОВ ПРИДНЕСТРОВСКОГО РЕГИОНА НА СОВРЕМЕННОМ ЭТАПЕ

В настоящее время все более остро ощущается проблема нарастающего дисбаланса между развитием крупных и малых городов. К вопросам перераспределения ресурсов между регионами и центром, вопросам миграции населения, повышения темпов развития крупных городов и угасания малых обращено внимание не только ученых-урбанистов, но и социологов, демографов, политологов, что указывает на их многозначность и необходимость комплексного, последовательного решения.

Угасание малых городов принимает поистине катастрофические масштабы, в то время как крупные города сталкиваются с проблемами расселения значительных масс прибывающих сюда людей. В Молдове, а также и на территории Приднестровья, наблюдается ситуация, сходная с той, что сложилась на территории РФ и других государств постсоветского пространства. Основные ресурсы направляются в крупные города – Кишинев и Бельцы (в Приднестровье – Тирасполь), в то время как провинция остается почти совсем без внимания. В сложившейся ситуации государство неизбежно должно осуществить выбор между двумя альтернативами: уход из села и малых городов при поддержке больших, либо поддержка малых городов, изучение возможностей развития их потенциала в различных направлениях. Последний вариант предполагает